

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal-bugetar, precum și pentru reglementarea altor măsuri

Având în vedere intrarea în vigoare la data de 1 iulie 2024 a prevederilor legale privind obligativitatea transmiterii facturilor prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura,

cunoscând obiectivele avute în vedere la implementarea acestui sistem, precum și a Sistemului informatic național RO e-TVA și ținând seama de solicitările repetate ale mediului de afaceri din perspectiva cerințelor de conformare care privesc cele două sisteme informatice, este imperios necesară adoptarea urgentă a unor măsuri pentru îmbunătățirea funcționării acestora, orice întârziere putând periclita atingerea obiectivelor urmărite cu consecințe în ceea ce privește asigurarea conformării contribuabililor.

Întrucât legislația privind sistemul național privind factura electronică RO e-Factura nu conține prevederi referitoare la înscrierea în facturile emise pentru operațiunile realizate în baza unor contracte de achiziții publice, de achiziții sectoriale, de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii, precum și, după caz, contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității a codurilor CPV corespunzătoare din nomenclatorul de referință în domeniul achizițiilor publice,

în considerarea faptului că prevederile actuale privind obligația transmiterii în relația B2B a facturilor electronice prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura reglementează această obligație inclusiv în cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii nu au loc livrării/prestării în România,

întrucât persoanele impozabile sunt exceptate în prezent de la obligația transmiterii prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura a facturilor simplificate, ceea ce conduce la o limitare a informațiilor disponibile autorității fiscale, precum și la o orientare a contribuabililor spre emiterea de astfel de facturi, fiind astfel necesară instituirea obligației utilizării sistemului și în cazul facturilor simplificate, concomitent cu introducerea excepției de la utilizarea sistemului în ceea ce privește bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate,

în considerarea faptului că obligația de utilizare a sistemului în cazul facturilor emise pentru livrări intracomunitare de bunuri, pentru care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA din alt stat membru, nu se justifică din perspectiva colectării TVA, pentru buna funcționare a sistemului, fiind necesară exceptarea facturilor emise pentru aceste operațiuni,

ținând cont de extinderea utilizării sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și în relația B2C, care devine obligatorie începând cu data de 1 ianuarie 2025, se impune clarificarea împrejurărilor în care se consideră că operațiunile sunt efectuate în această relație, precum și a abrogării obligației de transmitere în sistem a facturilor emise pentru vouchere de vacanță titularilor acestora de către unitățile afiliate.

Având în vedere complexitatea sistemului informatic național RO e-TVA și necesitatea asigurării funcționării în bune condiții a acestuia, în conformitate cu obiectivul pentru care a fost implementat, se impune amânarea, până la data de 1 iulie 2025, a datei de intrare în vigoare a dispozițiilor privind obligația transmiterii de către contribuabili a rezultatului verificărilor realizate asupra diferențelor comunicate de autoritatea fiscală prin „Notificarea de conformare RO e-TVA” și a consecințelor care decurg din neîndeplinirea acestei obligații.

Întrucât este necesară clarificarea urgentă a evidențierii TVA colectate prin autofacturare, în cazul obiectivelor de investiții din cadrul unor programe de interes public sau social, finanțate din fonduri publice, care sunt predate gratuit beneficiarilor, în contextul implementării Sistemului național RO e-Factura și a Sistemului informatic RO e-TVA,

având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră, respectiv necesitatea desemnării autorității competente să reprezinte România și să semneze orice acte necesare în cadrul procedurii comune de achiziții publice între Comisia Europeană și statele membre, a platformei centrale comune declaranților autorizați în cadrul mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM),

ținând seama de Memorandumul cu tema: Desemnarea autorității naționale pentru implementarea Regulamentului privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM), aprobat în ședința de Guvern din data de 24 august 2023, prin care Ministerul Finanțelor a fost autoritatea desemnată în acest sens,

luând în considerare necesitatea asigurării clarității și predictibilității cadrului legislativ instituit la titlul II¹ din Codul fiscal, prin Legea nr. 290/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru contribuabilii care sunt obligați la plata impozitelor suplimentare în raport cu sistemul de impozitare minimă reglementat în cadrul titlului II din Codul fiscal,

luând în considerare dificultățile întâmpinate de către plătitorii de venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal care au obligația de a calcula, reține, declara și plăti impozitul pe venit corespunzător acestor venituri,

având în vedere faptul că norma primară nu asigură reguli fiscale suficiente și fără echivoc în ceea ce privește regimul fiscal aplicabil veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și al dezmembrămintelor acestuia,

luând în considerare faptul că lipsa promovării modificărilor legate de aplicarea impozitelor suplimentare de către instituțiile de credit, respectiv persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale, conduce la datorarea atât a impozitului minim, cât și a impozitului suplimentar pentru contribuabilii din sfera de aplicare a acestora, situație care generează așezarea impozitelor respective pe elemente comune ale bazei impozabile corespunzătoare acestora,

ținând cont de faptul că lipsa completării cadrului legal fiscal privind modalitatea de stabilire a venitului net anual, de calcul, declarare și plată a impozitului pe venitul din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal poate conduce la imposibilitatea

îndeplinirii obligațiilor fiscale de către plătitorii de venituri/contribuabili sau la aplicarea neunitară a regimului fiscal, cu consecințe negative privind veniturile bugetare, respectiv conformarea voluntară,

luând în considerare că, în lipsa unei reglementări clare cu privire la impozitarea veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și al dezmembrămintelor acestuia, neclaritatea prevederilor legale ar persista, fapt ce ar genera confuzie la nivelul contribuabilului/plătitorului de venit și al notarilor publici și riscul neconformării voluntare la plata acestui impozit, afectând nivelul colectării veniturilor încasate la bugetul general consolidat al României,

ținând cont de faptul că nepromovarea măsurilor care vizează domeniul impozitului pe venitul realizat de persoanele fizice care să conducă la îmbunătățirea nivelului de conformare voluntară a contribuabililor ar afecta obiectivul de creștere a nivelului veniturilor colectate de administrația fiscală, punând în pericol obiectivul de reducere a deficitului bugetar,

având în vedere situațiile de eludare a prevederilor privind plata accizelor constatate de organele fiscale și necesitatea combaterii acestor fenomene, pentru asigurarea încasării veniturilor din accize la bugetul de stat,

ținând cont de necesitatea creșterii eficienței colectării obligațiilor bugetare, în scopul asigurării unei mai bune încasări la bugetul de stat a accizelor,

luând în considerare că situația prezentată impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ potrivit, neadoptarea acestor măsuri, cu celeritate, poate avea consecințe negative, în sensul neasigurării încasărilor veniturilor din accize la bugetul de stat.

Având în vedere că aceste măsuri nu pot fi adoptate printr-un alt instrument legislativ care să permită aplicarea imediată a acestora,

având în vedere că în aplicarea prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, entitățile întâmpină dificultăți referitoare la obligațiile privind depunerea și semnarea situațiilor financiare anuale/raportărilor contabile anuale,

ținând seama de solicitările reprezentanților mediului de afaceri cu privire la necesitatea acordării unui termen suplimentar în vederea adaptării sistemelor informatice și a metodologiilor de lucru ale contribuabililor la cerințele de conformare care privesc declararea transporturilor rutiere internaționale de bunuri,

ținând cont de faptul că la nivelul Uniunii Europene există un program de parteneriat între autoritatea vamală și operatorii economici, cu rol în consolidarea securității lanțului internațional de aprovizionare și facilitarea unui comerț legitim, prin care se acordă statutul de operator economic autorizat potrivit prevederilor art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare),

în considerarea faptului că acordarea statutului de operator economic autorizat presupune recunoașterea acestuia ca un partener comercial securizat și sigur,

în vederea evitării unui blocaj la nivelul operatorilor economici autorizați care desfășoară activități cu pondere semnificativă în economia națională și care efectuează în mod curent transporturi internaționale de bunuri, cu consecința afectării negative a bugetului general consolidat al statului prin acumularea de datorii ca urmare a dificultății privind plata la termen a obligațiilor fiscale,

în scopul corelării corecte a unor termene privind intrarea în vigoare a unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în vederea armonizării excepțiilor aplicabilității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2024, ținând cont de prevederile legislative privind ajutorul de stat,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 7 octombrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În facturile emise pentru operațiunile realizate în baza unor contracte de achiziții publice, de achiziții sectoriale, de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii, precum și, după caz, contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității se înscriu, în mod obligatoriu, codurile CPV

corespunzătoare prevăzute în nomenclatorul de referință în domeniul achizițiilor publice, adoptat prin Regulamentul (CE) nr. 2.195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV).”

2. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În relația comercială B2B, între persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform titlului VII «Taxa pe valoarea adăugată» din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, emitentul facturii electronice are obligația de transmitere a acesteia către destinatar utilizând sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1). Fac excepție bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) și (21) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și facturile emise pentru livrări intracomunitare de bunuri, pentru care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA din alt stat membru.”

3. La articolul 101, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2025, operatorii economici — persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform titlului VII «Taxa pe valoarea adăugată» din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în relația B2C, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n¹), au obligația să transmită facturile emise în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura. Fac excepție bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) și (21) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Livrările de bunuri/Prestările de servicii efectuate către o persoană fizică care nu se identifică în relația cu furnizorul/prestatorul prin niciun cod de identificare fiscală sau optează să se identifice prin codul numeric personal se consideră efectuate în relația B2C. Dacă beneficiarul, persoană fizică, nu se identifică prin niciun cod de identificare fiscală, facturile se emit utilizând un cod format din 13 cifre de zero în locul codului de identificare fiscală a beneficiarului.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2024 privind unele măsuri de implementare și utilizare a decontului precompletat RO e-TVA și valorificarea datelor și informațiilor prin implementarea unui sistem de guvernanta specific, precum și alte măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 iunie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (10) va avea următorul cuprins:

„(10) «Notificarea de conformare RO e-TVA» nu se ia în considerare la stabilirea indicatorilor de risc fiscal, până la data de 1 iulie 2025.”

2. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Prevederile art. 5 alin. (8)—(10), art. 7 și art. 8 intră în vigoare la data de 1 iulie 2025”.

Art. III. — La articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (12)—(14) se abrogă.

Art. IV. — Persoanele impozabile în sensul art. 269 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care efectuează achiziții pentru care au dedus TVA, în scopul realizării unor obiective de investiții din cadrul unor programe de interes public sau social, finanțate din fonduri publice, pe care, ulterior recepției, le predau cu titlu gratuit beneficiarului obiectivului de investiții pe bază de protocol, trebuie să emită o autofaktură conform art. 319 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — În sensul prevederilor art. 20 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră, Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate este autoritatea competentă să reprezinte România și să semneze orice acte necesare în cadrul procedurii comune de achiziții publice între Comisia Europeană și statele membre, a platformei centrale comune declaranților autorizați în cadrul mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră.

Art. VI. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 40² alineatul (7¹), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7¹) Pentru aplicarea plafoanelor deductibile prevăzute la alin. (4), costurile totale excedentare ale îndatorării reportate se alocă tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane afiliate care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art. 18¹ alin. (3) și (12) sau art. 18³ alin. (2) și (9), respectiv cu persoane neafiliate/persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art. 18¹ alin. (3) și (12) sau art. 18³ alin. (2) și (9), astfel:

b) se determină ponderea costului excedentar nededus aferent tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane neafiliate și/sau cu persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art. 18¹ alin. (3) și (12) sau art. 18³ alin. (2) și (9), în costurile totale excedentare ale îndatorării nededuse, înainte de aplicarea limitei de 30%, prevăzută la alin. (1);”.

2. La articolul 45, după alineatul (20) se introduc trei noi alineate, alin. (21)—(23), cu următorul cuprins:

„(21) Contribuabilii care intră sub incidența art. 46¹ și art. 46² din titlul II¹, pe perioada aplicării acestor prevederi, sunt exceptați de la aplicarea prevederilor art. 18¹.

(22) În cazul grupului fiscal, prevederile art. 46¹ și 46² din titlul II¹ se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.

(23) Începând cu anul fiscal 2025, respectiv anul fiscal modificat care începe în anul 2025, trimiterea la prevederile art. 18³ alin. (2) și (9) din cadrul art. 40² se consideră efectuată la prevederile art. 46² alin. (2) și (7).”

3. La articolul 62, litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare și/sau aurului de investiții prevăzute la cap. V — Venituri din investiții, precum și altele decât cele definite la cap. IX — Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, și nici veniturile primite ca urmare a transmiterii prin acte pentru cauză de moarte a posesiei de fapt notate, în condițiile legii, de autorul succesiunii în cartea funciară;”.

4. La articolul 84¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au și obligația de a calcula, reține, declara și plăti impozitul corespunzător sumelor plătite, precum și de a elibera, la solicitarea proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, beneficiar de venit, un document care să ateste cuantumul impozitului pe venit reținut și plătit.”

5. La articolul 84¹, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (3)—(6), în situația în care venitul brut este plătit exclusiv în natură, precum și în cazul sumelor reprezentând garanție utilizată pentru plata chiriei stabilită prin contract, proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să stabilească venitul net anual prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut, precum și să calculeze și să plătească impozitul pe venit. Impozitul anual datorat se stabilește prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(9) Persoanele juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă declară veniturile prevăzute la alin. (8) în declarația prevăzută la art. 132 alin. (2) aferentă anului în care au fost realizate veniturile.”

6. La articolul 111 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) la notarea posesiei de fapt în cartea funciară în cadrul procesului de înregistrare sistematică sau sporadică și al intabulării ulterioare a dreptului de proprietate ca efect al notării posesiei de fapt, în condițiile art. 13 și 41 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”

7. La articolul 111, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate, dezmembrămintele sale sau nuda proprietate.”

8. La articolul 111, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Prin excepție de la alin. (4), în cazul în care valorile declarate de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate, dezmembrămintele sale sau nuda proprietate sunt inferioare valorilor minime stabilite prin studiul de piață realizat de către camerele notarilor publici cu experți evaluatori autorizați în condițiile legii, baza de calcul al impozitului o reprezintă:

a) valoarea minimă stabilită prin studiul de piață în cazul transferului dreptului de proprietate;

b) 20% din valoarea minimă stabilită prin studiul de piață, în cazul în care valoarea declarată de părți la constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate este inferioară acesteia. Aceeași valoare se va stabili și la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului acestor dezmembrăminte;

c) 80% din valoarea minimă stabilită prin studiul de piață, în cazul în care valoarea declarată de părți la transmiterea nudei proprietăți este inferioară acesteia.”

9. La articolul 111, după alineatul (6) se introduc opt noi alineate, alin. (6)¹—(6)⁸, cu următorul cuprins:

„(6)¹ În cazul veniturilor din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, persoanele fizice beneficiare datorează impozit pentru veniturile determinate și încasate ulterior autentificării actului notarial prin care se transferă dezmembrămintele dreptului de proprietate. Impozitul se calculează de către contribuabili, la momentul încasării venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (1), utilizată la data autentificării actului notarial, asupra bazei de calcul egală cu venitul încasat. Impozitul astfel calculat se declară de contribuabili până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului în care a fost încasat venitul, prin depunerea la organul fiscal competent a Declarației privind impozitul

pe veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, iar plata impozitului datorat se efectuează în cadrul aceluiași termen.

(6²) În cazul persoanelor fizice care încasează venituri din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, realizat prin hotărâre judecătorească definitivă ori prin altă procedură prevăzută de lege, impozitul datorat pentru veniturile determinate și încasate ulterior transferului dezmembrămintelor dreptului de proprietate prin hotărâre judecătorească definitivă sau alt act juridic prevăzut de lege se calculează de contribuabili prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (1) lit. a), asupra bazei de calcul egală cu venitul încasat, iar obligațiile de calcul, declarare și de plată sunt cele prevăzute la alin. (6¹).

(6³) În cazul contribuabililor care încasează venituri din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, ca urmare a dobândirii, prin acte între vii sau pentru cauză de moarte, a dreptului de proprietate asupra unei proprietăți imobiliare care a făcut obiectul unui transfer al dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, impozitul se calculează prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (1) lit. a), asupra bazei de calcul egală cu venitul încasat, iar obligațiile de calcul, declarare și de plată sunt cele prevăzute la alin. (6¹).

(6⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (6¹)—(6³), în cazul veniturilor din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, plătitorii acestor venituri au obligația de a calcula, reține, declara și plăti impozitul corespunzător sumelor plătite.

(6⁵) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (6⁴) calculează impozitul prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (6¹)—(6³), după caz, asupra bazei de calcul egală cu venitul plătit și îl rețin la sursă, la momentul plății veniturilor.

(6⁶) Impozitul calculat și reținut potrivit prevederilor alin. (6⁴) și (6⁵) reprezintă impozit final, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(6⁷) În situația prevăzută la alin. (6⁴), persoanele fizice beneficiare de venit nu au obligația depunerii Declarației privind impozitul pe veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă.

(6⁸) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a Declarației privind impozitul pe veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

10. La articolul 111, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7)¹, cu următorul cuprins:

„(7)¹ Prin excepție de la prevederile alin. (7), impozitul stabilit în condițiile alin. (6¹)—(6⁵) se face integral venit la bugetul de stat.”

11. La articolul 114 alineatul (2), după litera m) se introduce o nouă literă, lit. m¹), cu următorul cuprins:

„m¹) veniturile din transferul posesiei de fapt notate în cartea funciară în condițiile art. 13 și 41 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin acte între vii.”

12. La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l), m) și m¹).”

13. La articolul 116, alineatele (1), (1¹) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum și din cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l), m) și m¹) au obligația de a depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(1¹) Contribuabilii care realizează veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹), pentru care venitul impozabil se stabilește potrivit prevederilor alin. (2) lit. b), au obligația de a depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3), în vederea definitivării impozitului anual pe venit.

(5) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3), al anului următor celui de realizare a venitului.”

14. La articolul 123, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele pentru care este prevăzută reținerea la sursă potrivit art. 84 și 84¹, sau din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințele proprietate personală, precum și de cei care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care determinarea venitului net anual se efectuează potrivit prevederilor art. 72¹ se stabilește prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual.”

15. La articolul 130, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin. (2), veniturile din pensii obținute din străinătate, altele decât pensiile administrate privat, facultative sau ocupaționale similare drepturilor reglementate prin Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 1/2020, cu modificările și completările ulterioare, se supun impozitării prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă prevăzută la art. 100 alin. (1), calculată la nivelul anului.

(2²) Prevederile alin. (2¹) se aplică și veniturilor din pensii administrate privat, facultative sau ocupaționale, obținute din străinătate, similare drepturilor reglementate prin Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 1/2020, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care contribuabilii nu dispun de documente privind contribuțiile nete la fondurile respective.”

16. La articolul 132, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și în cazul plătitorilor de venituri prevăzuți la art. 84¹ alin. (9) pentru veniturile prevăzute la art. 84¹ alin. (8).”

17. La articolul 133, alineatul (24) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(24) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor aferente anilor fiscali anteriori anului 2024, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anii fiscali respectivi. Pierderea reportată, necompensată, precum și pierderea fiscală înregistrată în anul fiscal 2023 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.”

18. La articolul 133, după alineatul (30) se introduc trei noi alineate, alin. (31)—(33), cu următorul cuprins:

„(31) Pentru veniturile încasate din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare din patrimoniul personal prevăzute la art. 111 alin. (6¹)—(6³), după data intrării în vigoare a prevederilor art. 111 alin. (6¹)—(6³), din contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestor prevederi sau în baza altor acte juridice, respectiv potrivit legii, obligațiile fiscale ale contribuabililor sunt cele prevăzute la art. 111 alin. (6¹)—(6³).

(32) Prevederile art. 111 alin. (6⁴)—(6⁷) sunt aplicabile și pentru veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă asupra proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, prevăzute la art. 111 alin. (6⁴), plătite după data intrării în vigoare a prevederilor art. 111 alin. (6⁴)—(6⁷), în baza unor contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestor prevederi sau în baza altor acte juridice, respectiv potrivit legii.

(33) În cazul veniturilor încasate în cursul trimestrului IV al anului 2024 din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare din patrimoniul personal definite potrivit art. 111 alin. (6¹)—(6³), contribuabilii au obligația declarării și plății impozitului datorat până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul II al anului 2025.”

19. La articolul 319 alineatul (21), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă.”

20. La articolul 320, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situațiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a)—c) și e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)—(4) și (6) și la art. 331, trebuie să emită o autofaktură în vederea ajustării bazei de impozitare și a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)—c) și e).”

21. La articolul 345 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final. În cazul prevăzut la art. 356 alin. (1¹) și art. 358 alin. (3), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc autoconsumul;”

22. La articolul 348, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Destinatarii înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat are obligația constituirii unei garanții de 120% din contravaloarea accizelor aferente cantității de produse accizabile pe care intenționează să o primească, sub forma prevăzută la alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeostulătoare.

(1²) Regulile referitoare la constituirea, actualizarea și eliberarea garanției prevăzute la alin. (1¹) se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române. Garanția

poate fi eliberată numai după verificarea de către organele fiscale competente a îndeplinirii de către operatorul economic a tuturor obligațiilor legale privind evidențierea, declararea și plata obligațiilor fiscale administrate de A.N.A.F.

(13) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat înregistrează obligații fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 5 zile față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.”

23. La articolul 356, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) O entitate care produce gaz natural pentru uz propriu este considerată, în sensul aplicării alin. (1), atât producător, cât și consumator final.”

24. La articolul 375, după alineatul (1) se introduc șase noi alineate, alin. (11)—(16), cu următorul cuprins:

„(11) Pe lângă obligațiile prevăzute la alin. (1), destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația depunerii la autoritatea competentă a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să o primească și să garanteze plata accizelor conform art. 348 alin. (11). Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(12) Cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de epuizarea cantității de produse accizabile înscrise în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (11), destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația de a înștiința autoritatea competentă cu privire la acest fapt.

(13) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării destinatarilor înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.

(14) Operatorii economici, care în urma evaluării riscului fiscal în baza ordinului prevăzut la alin. (13) prezintă risc fiscal ridicat, se notifică de către autoritatea vamală competentă în vederea respectării prevederilor alin. (11) și (12) și ale art. 348 alin. (11).

(15) În cazul în care autoritatea competentă constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (11) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (13).

(16) Activitatea de monitorizare și control al activității desfășurate de destinatarii înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilește prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.”

25. La articolul 377, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), la propunerea organelor de control, autoritatea competentă revocă autorizația de destinatar înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat, în termen de maximum 3 zile calendaristice de la data primirii propunerii de revocare, în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă prevederile art. 348 alin. (11) și art. 375 alin. (11) și (12);

b) atunci când titularul acesteia depășește cantitatea de produse accizabile înscrisă în declarația prevăzută la art. 375 alin. (11).

(12) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât revocarea autorizației de destinatar înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat se comunică deținătorului autorizației. Comunicarea se realizează prin remitere la domiciliul fiscal al destinatarului înregistrat care prezintă risc fiscal potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)—(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

26. La articolul 412, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 340 alin. (10) și (11), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 401 alin. (8).”

27. La articolul 435, după alineatul (3) se introduc treisprezece noi alineate, alin. (31)—(313), cu următorul cuprins:

„(31) Operatorii economici care sunt înregistrați la autoritatea competentă pentru distribuție și comercializare angro fără depozitare băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, care prezintă risc fiscal ridicat și care dețin și doresc să comercializeze produsele accizabile care se află în cadrul unui antrepozit fiscal aparținând unei terțe persoane, au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să o elibereze pentru consum. Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(32) Operatorii prevăzuți la alin. (31) au obligația să constituie o garanție de 120% din contravaloarea accizelor aferente cantității de produse accizabile pe care intenționează să o elibereze pentru consum, sub forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndestulătoare.

(33) Cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de epuizarea cantității de produse accizabile înscrise în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (31), operatorul economic care este înregistrat la autoritatea competentă pentru distribuție și comercializare angro fără depozitare băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, care prezintă risc fiscal ridicat și care comercializează produsele accizabile care se află în cadrul unui antrepozit fiscal, are obligația de a înștiința autoritatea competentă cu privire la acest fapt.

(34) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării destinatarilor înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.

(35) Operatorii economici, care în urma evaluării riscului fiscal în baza ordinului prevăzut la alin. (34) prezintă risc fiscal ridicat, se notifică de către autoritatea vamală competentă în vederea respectării prevederilor alin. (31)—(33).

(36) Regulile referitoare la constituirea, actualizarea și eliberarea garanției prevăzute la alin. (32) se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române. Garanția poate fi eliberată numai după verificarea de către organele fiscale competente a îndeplinirii de către operatorul economic a tuturor obligațiilor legale privind evidențierea, declararea și plata obligațiilor fiscale administrate de A.N.A.F.

(37) În situația în care operatorii economici prevăzuți la alin. (31) înregistrează obligații fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 5 zile față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.

(38) În cazul în care autoritatea competentă constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (31) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (34).

(39) Activitatea de monitorizare și control al activității desfășurate de operatorii economici prevăzuți la alin. (31) se stabilește prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.

(310) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă revocă documentul care atestă înregistrarea la autoritatea competentă conform alin. (3), în termen de maximum 3 zile calendaristice de la data primirii propunerii de revocare, în următoarele situații:

a) atunci când titularul acestuia nu respectă prevederile alin. (31)—(33);

b) atunci când titularul acestuia depășește cantitatea de produse accizabile înscrisă în declarația prevăzută la alin. (31).

(311) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât revocarea documentului care atestă înregistrarea la autoritatea competentă se comunică operatorului economic. Comunicarea se realizează prin remitere la domiciliul fiscal al operatorului economic prevăzut la alin. (31) potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)—(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care operatorul economic prevăzut la alin. (31) nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.

(312) Operatorul economic prevăzut la alin. (31) nemulțumit poate contesta decizia de revocare a documentului care atestă înregistrarea la autoritatea competentă, la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor — aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(313) Contestarea deciziei de revocare a documentului care atestă înregistrarea la autoritatea competentă nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

28. La articolul 449 alineatul (2), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 375 alin. (1) și (12) și art. 435 alin. (31)—(33);”.

29. La articolul 449 alineatul (3), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) confiscarea produselor, iar, în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. g¹);”.

30. La articolul 452 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea prevederilor art. 345 alin. (3)—(3³) și (35);”.

31. La articolul 452, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b)—e), g) și i), organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității competente care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal sau de revocare a autorizației de destinatar înregistrat, după caz.”

Art. VII. — (1) Prevederile art. VI intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor pct. 19, 30 și 31 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

(2) Prevederile art. VI pct. 9, referitoare la dispozițiile art. 111 alin. (6⁴)—(6⁷), și ale pct. 18, referitoare la dispozițiile art. 133 alin. (32), se aplică veniturilor plătite începând cu data de 1 ianuarie 2025.

(3) Prevederile art. VI pct. 22, 24, 25 și 27—29 se aplică de la data de 1 februarie 2025.

Art. VIII. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emite ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prevăzut la art. 111 alin. (6⁸) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele comune ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintelui Autorității Vamale Române, prevăzute la art. 348 alin. (1²), art. 375 alin. (1³) și alin. (1⁶), art. 435 alin. (3⁴), alin. (3⁶) și alin. (3⁹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prevăzute la art. 375 alin. (1¹) și art. 435 alin. (3¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IX. — (1) În situația în care veniturile realizate de persoanele fizice din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, au fost încasate în avans, până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv și sunt aferente unei perioade contractuale ulterioare datei de 1 ianuarie 2024, proprietarii, uzufructuarii sau alți deținători legali au obligația stabilirii impozitului pe venit prin completarea declarației prevăzute la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și aplică următoarele reguli:

a) venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, primite în avans, pentru fiecare an fiscal corespunzător perioadei contractuale;

b) venitul net anual se stabilește prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut;

c) impozitul pe venit se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual și se plătește la bugetul

de stat până la data de 25 mai inclusiv a fiecărui an fiscal următor celui pentru care a fost încasat venitul;

d) completează și depun declarația prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 mai inclusiv a fiecărui an fiscal următor celui pentru care a fost încasat venitul.

(2) La încadrarea în plafoanele anuale, prevăzute la art. 170 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, încasate de proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal în avans, până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv, și aferente unei perioade contractuale ulterioare datei de 1 ianuarie 2024, se ia în calcul venitul net stabilit potrivit alin. (1) corespunzător fiecărui an fiscal pentru care a fost încasat venitul.

Art. X. — Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate a operațiunilor efectuate, lunar se întocmește balanța de verificare.”

2. La articolul 28, alineatele (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Instituțiile publice întocmesc situații financiare trimestriale și anuale, conform normelor elaborate de Ministerul Finanțelor, și se păstrează timp de 10 ani.

(10) Situațiile financiare anuale și raportările contabile se semnează de către reprezentantul legal, precum și de către directorul economic, contabilul-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție, angajată potrivit legii.”

3. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1)—(3) depun un exemplar al situațiilor financiare anuale la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după cum urmează:

a) societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, subunitățile fără personalitate juridică din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în străinătate, cu excepția subunităților deschise în România de societăți rezidente în state aparținând Spațiului Economic European, până la data de 31 mai inclusiv a exercițiului financiar următor celui de raportare;

b) celelalte persoane juridice, până la data de 30 aprilie inclusiv a exercițiului financiar următor celui de raportare.”

4. La articolul 36, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (11)—(14), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul în care datele prevăzute la alin. (1) sunt zile nelucrătoare, ultima zi de raportare este prima zi lucrătoare următoare acestora.

(12) Entitățile care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic depun situațiile financiare anuale în termen de 150 de zile calendaristice de la încheierea exercițiului financiar astfel ales, calculate începând cu data ulterioară celei la care se referă respectivele situații financiare anuale.

(13) Fac excepție de la prevederile alin. (12) entitățile prevăzute la art. 36 alin. (1) lit. b), care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic. Acestea depun situațiile financiare anuale în termen de 120 de zile

calendaristice de la încheierea exercițiului financiar astfel ales, calculate începând cu data ulterioară celei la care se referă respectivele situații financiare anuale.

(14) În cazul în care termenele prevăzute la alin. (12) și (13) corespund unor zile nelucrătoare, ultima zi de raportare este prima zi lucrătoare următoare acestora.”

5. La articolul 36, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, formularele din sfera raportării situațiilor financiare, rapoartele de situații financiare, notele, precum și alte documente care însoțesc situațiile financiare la instituțiile publice se transmit exclusiv în format electronic.”

6. Articolul 37 se modifică și avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Pentru asigurarea informațiilor destinate sistemului instituțional al statului, Ministerul Finanțelor poate solicita persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1)—(4) să depună, până la data de 31 mai inclusiv a exercițiului financiar următor celui de raportare, o raportare contabilă anuală, al cărei conținut se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor. În cazul în care data de 31 mai este nelucrătoare, ultima zi de raportare este prima zi lucrătoare următoare acesteia.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și în cazul raportărilor contabile anuale depuse de entitățile care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic.”

7. În cuprinsul legii, sintagma „unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor” se înlocuiește cu formularea „Agenția Națională de Administrare Fiscală”.

Art. XI. — (1) Începând cu exercițiul financiar al anului 2025, situațiile financiare anuale/raportările contabile se depun numai în format electronic conform specificațiilor publicate pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Entitățile care au ales un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic aplică prevederile alin. (1) începând cu situațiile financiare anuale corespunzătoare primului exercițiu financiar astfel ales, care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2025.

Art. XII. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor să modifice volumul și structura veniturilor și soldul bugetului de stat prin diminuarea sumelor la capitolul 38.01 „Venituri suplimentare încasate din digitalizare”, subcapitolul 38.01.01 „Venituri suplimentare încasate în Contul Național pentru Evidențierea Veniturilor din Digitalizare”.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) și art. 26 alin. (5) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de la prevederile art. 2 și ale anexei nr. 2 din Legea nr. 417/2023 pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2024, cu sumele diminuate potrivit alin. (1) se pot depăși, după caz, plafonul soldului bugetului general consolidat, exprimat ca procent în produsul intern brut, plafoanele nominale ale soldului bugetului general consolidat, soldului bugetului de stat, precum și plafonul soldului primar al bugetului general consolidat, stabilite prin Legea nr. 417/2023 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2024 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2024, cu modificările ulterioare.

Art. XIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2024 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 25 septembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) și ale art. 26 alin. (5) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (7) din Legea nr. 417/2023

pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2024, plafonul soldului primar al bugetului general consolidat este de minus 114.572,2 milioane lei.”

2. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. a)—d), art. 17 alin. (2), art. 24 și art. 26 alin. (4) și (5) din Legea nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2, art. 3 alin. (1), (5) și (6) și art. 5 din Legea nr. 417/2023:

a) plafonul soldului bugetului general consolidat, exprimat ca procent în produsul intern brut, este în anul 2024 de minus 7,9% în termeni ESA;

b) plafonul cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, exprimat ca procent în produsul intern brut, este de 9,4% în anul 2024;

c) pentru anul 2024, plafonul nominal al cheltuielilor totale, exclusiv asistența financiară din partea Uniunii Europene și a altor donatori, pentru bugetul general consolidat este de 685.162,6 milioane lei, pentru bugetul de stat este de 404.338,8 milioane lei, pentru bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale este de 144.775,4 milioane lei, pentru bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate este de 73.869,6 milioane lei, pentru bugetul instituțiilor/activităților finanțate integral și/sau parțial din venituri proprii este de 53.251,8 milioane lei, iar pentru suma altor bugete componente ale bugetului general consolidat este de 24.719,4 milioane lei;

d) pentru anul 2024, plafonul nominal al cheltuielilor de personal din bugetul general consolidat este de 165.847,4 milioane lei, pentru bugetul de stat este de 90.326,0 milioane lei, pentru bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale este de 47.095,0 milioane lei, pentru bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate este de 497,0 milioane lei și pentru bugetul instituțiilor/activităților finanțate integral și/sau parțial din venituri proprii este de 26.172,5 milioane lei;

e) pentru anul 2024, plafonul nominal al soldului bugetului general consolidat este de minus 151.796,4 milioane lei și al soldului bugetului de stat este de minus 161.357,9 milioane lei;

f) plafonul privind datoria publică, conform metodologiei Uniunii Europene, pentru sfârșitul anului 2024, este de 54,5% din produsul intern brut.”

Art. XIV. — La articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2024 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 14 mai 2024, cu modificările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor să modifice volumul și structura veniturilor și soldul bugetului de stat cu sumele aferente articolelor/alineatelor bugetare «Finanțarea externă nerambursabilă» și «Fonduri europene nerambursabile» cedate conform alin. (1).”

Art. XV. — La articolul XXXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Se autorizează Ministerul Finanțelor să modifice volumul și structura veniturilor și soldului bugetului de stat cu sumele aferente articolelor/alineatelor bugetare «Finanțarea externă nerambursabilă» și «Fonduri europene nerambursabile» cedate conform alin. (1).”

Art. XVI. — La articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 25 octombrie 2024, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Solicitățile de angajamente noi sau de modificare a condițiilor inițiale de acordare a unor angajamente existente destinate susținerii domeniilor menționate la alin. (2), care au fost înregistrate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se află în curs de analiză/implementare, vor fi soluționate de către Exim Banca Românească — S.A. conform reglementărilor interne aplicabile în vigoare la data înregistrării solicitării, cu excepția celor care privesc spețe de ajutor de stat.”

Art. XVII. — La articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2024 pentru stabilirea unor măsuri de sprijin cu caracter temporar, destinate producătorilor agricoli în scopul gestionării efectelor fenomenului de secetă pedologică din anul agricol octombrie 2023—septembrie 2024 și ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 29 ianuarie 2024, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu sunt aplicabile pentru contractele de credit garantate în numele și contul statului în cadrul programelor guvernamentale și schemelor de ajutor de stat asociate acestora aprobate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2022 privind aprobarea și finanțarea unor programe de garantare în domenii prioritare pentru economia românească, aprobată cu modificări prin Legea nr. 152/2023, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2022 privind aprobarea schemei de ajutor de stat IMM INVEST PLUS și a componentelor acesteia — IMM INVEST ROMÂNIA, AGRO IMM INVEST, IMM PROD, GARANT CONSTRUCT, INNOVATION și RURAL INVEST, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru finanțările acordate, respectiv creditele garantate de Exim Banca Românească în numele și contul statului în cadrul schemelor cu componentă de ajutor de stat administrate de Exim Banca Românească în numele și contul statului.”

Art. XVIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții și în fața altor instanțe judiciare și arbitrale internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 19 septembrie 2005, aprobată prin Legea nr. 168/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alin. (22), cu următorul cuprins:

„(22) Ministerul Finanțelor asigură reprezentarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a structurilor subordonate acesteia în toate litigiile judiciare derulate în fața instanțelor naționale din state membre ale Uniunii Europene sau țări terțe.”

2. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin. (1) se aplică pentru un număr de maximum 20 de persoane de specialitate juridică din cadrul Ministerului Finanțelor, 7 persoane din cadrul Secretariatului General al Guvernului și 5 persoane din cadrul Ministerului Justiției.”

Art. XIX. — (1) Dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2005, aprobată prin Legea nr. 168/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică atât pentru procedurile judiciare în desfășurare, cât și pentru cele viitoare.

(2) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia au obligația de a transmite Ministerului Finanțelor toate documentele pe care le dețin în legătură cu procedurile judiciare derulate în fața unor instanțe naționale din state membre ale Uniunii Europene sau țări terțe.

Art. XX. — La articolul LXXV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru utilizatorii prevăzuți la art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2022, cu modificările și completările ulterioare, care au statutul de operator economic autorizat potrivit prevederilor art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare) la data realizării transportului internațional de bunuri, prevederile art. LXXIV pct. 21 intră în vigoare la data de 31 martie 2025 și se aplică pentru faptele săvârșite și constatate începând cu această dată.”

Art. XXI. — Prin derogare de la prevederile art. XXII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prevederile art. I pct. 1, 6 și 15 din acest act normativ intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXII. — La articolul XXVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri

fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Se exceptează de la prevederile alin. (1) cheltuielile necesare organizării și desfășurării alegerilor din anul 2024.”

Art. XXIII. — (1) Instituțiile publice și entitățile cu capital majoritar sau integral de stat, cu excepția instituțiilor de credit, pot efectua operațiuni și servicii financiare cu disponibilul bănesc în lei sau valută, inclusiv prin efectuarea de schimburi valutare și plasamente sau depozite la instituții de credit, indiferent de nivelul veniturilor astfel obținute.

(2) În cazul entităților cu capital majoritar sau integral de stat, efectuarea operațiunilor și serviciilor financiare prevăzute la alin. (1) se face pe baza aprobării adunării generale a acționarilor.

(3) Deciziile ordonatorilor de credite, pentru operațiuni și servicii financiare cu disponibilități bănești în lei sau valută, luate în mod direct sau ca reprezentanți ai autorităților tutelare reprezintă decizii de oportunitate și nu pot face obiectul controlului altor autorități.

(4) Cheltuielile de orice natură pentru operațiunile și serviciile financiare cu disponibilul bănesc în lei sau valută se suportă din veniturile aferente valorificării acestor disponibilități bănești, eventuale diferențe de cost neacoperite se suportă din bugetul Trezoreriei Statului.

(5) Solicitățile pentru efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi inițiate la solicitarea Ministerului Finanțelor în mod justificat.

Art. XXIV. — La articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2023 privind transferul rețelei sanitare a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii către alte ministere și instituții cu rețele sanitare proprii, așa cum sunt reglementate la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 25 mai 2023, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 429/2023, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alin. (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Educației și autoritățile publice pot cuprinde în buget sumele necesare achitării arieratelor și a obligațiilor către bugetul general consolidat stabilite în sarcina unităților sanitare prevăzute la art. 1 alin. (1).”

Art. XXV. — Prevederile art. I pct. 1 și 2 și art. III din prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș